

Bönen i Islam

I Guds namn, den Nåderike, den Barmhärtige

Lovprisningen tillkommer Gud, världarnas Herre. Må Guds frid och välsignelser vara över Hans tjänare och sändebud, det bästa av Hans skapelse, vår profet och ledare Muhammad ibn Abdullah, och över hans familj, hans följeslagare och alla som vandrar hans väg och leds av hans vägledning fram till Domedagen.

Därefter:

Ärade lyssnare:

Mitt tal till er idag handlar om skyldigheten att förrätta de fem dagliga bönerna och att hålla fast vid dem. Gud – den Upphöjde och Mäktige – säger i Sin tydliga Bok: *”Förrätten bönen och erläggen allmoseskatten och böj er ned tillsammans med dem som böjer sig ned”* [al-Baqara: 43], i många verser där Han – den Lovprisade – befäller att bönen ska förrättas. Detta beror enbart på dess stora betydelse och att den är islams pelare, såsom det framgår av hadithen från honom – frid vare med honom – där han sade: *”Tingens huvud är islam, dess pelare är bönen och dess höjdpunkt är kampen på Guds väg.”* Det är också autentiskt återgivet från honom – frid vare med honom – att han sade: *”Det första som tjänaren kommer att ställas till svars för av sina handlingar är hans bön. Om den är god har han lyckats och vunnit framgång, och om den är fördärvad har han misslyckats och förlorat.”*

Bönen är en stor och viktig sak. Den är den viktigaste plikten och den mest betydelsefulla skyldigheten efter de två vittnesbördets ord (shahada). Gud har nämnt den flerfaldigt i Sin tydliga Bok för att framhäva dess betydelse och uppmuntra gemenskapen att utföra den, bry sig om den och hålla fast vid den. Bland dessa verser finns Hans ord – den Lovprisade: *”Värna om bönerna och i synnerhet om den mellersta bönen och stå inför Gud i from hängivenhet”* [al-Baqara: 238], och Hans ord: *”Förrätten bönen och erläggen allmoseskatten och lyd Sändebudet – kanske skall ni visa barmhärtighet”* [an-Nur: 56]. Han har också lovprisat dem som håller fast vid bönen och iakttar andakt i den, och gjort detta till ett av de troende egenskaper som lovats paradiset. Han sade – den Lovprisade: *”De troende har verkligen vunnit framgång – de som ödmjukt förrättat sin bön”* [al-Mu’minun: 1-2].

Sedan nämnde Han lovvärda egenskaper hos de troende och avslutade med Sina ord: *"och de som troget håller fast vid sin bön - de är arvtagarna, de som ärver Paradisets lustgårdar och skall förbli där i evighet"* [al-Mu'minun: 9-11]. Han sade också: *"Sannerligen skapades människan otålig och ängslig - när olyckan drabbar henne förtvivlar hon, och när lyckan ler mot henne håller hon tätt - utom de bedjande, de som troget förrättar sin bön"* [al-Ma'arij: 19-23].

Sedan nämnde Han ytterligare egenskaper och avslutade dem med Sina ord - den Upphöjde och Mäktige: *"och de som håller fast vid sin bön - dessa skall i lustgårdar äras"* [al-Ma'arij: 34-35]. Av detta framgår bönen stora betydelse, och att de som håller fast vid den, iakttar andakt i den och vårdar den, har en stor ställning och en stor belöning. De är arvtagarna till Firdaus och bland de hedrade på Domedagen i lycksalighetens boning.

Det är dig skyldigt, min broder i Gud, och det är dig skyldigt, min syster i Gud, att bry dig om denna bön, vända dig till den, ära dess betydelse och hålla fast vid den vid alla fem tillfällen.

Den är religionens pelare, och den är det första du - du Guds tjänare och du Guds tjänarinna - kommer att ställas till svars för av dina handlingar på Domedagen. Det är autentiskt återgivet från profeten - frid vare med honom - att han sade om bönen: *"Det förbund som finns mellan oss och dem är bönen. Den som lämnar den har sannerligen förnekat tron."* Detta visar hur allvarligt det är att förhålla sig nonchalant till den, och att överge den är otro till Gud - må Gud bevara oss från detta. Han sade också - frid vare med honom: *"Mellan mannen och otro och avgudadyrkan är att överge bönen."* Detta visar att att lämna den leder till otro, villovägar och avgudadyrkan.

Användningen av ordet "mannen" är inte avsedd att specifikt peka ut män, utan är ett sätt att rapportera om en av de två typerna för att inkludera den andra. Allt som förekommer av rättsliga bestämmelser kopplade till män eller kvinnor inkluderar den andra parten också. Det som gäller mannen gäller alltså honom och kvinnan, och likaså det som gäller kvinnan. Gud - den Upphöjde och Mäktige - sände Sin sändebud ﷺ till alla - till män och kvinnor, och till de två tyngderna: djinnerna och människorna. Bestämmelserna är allmänna om inte ett specifikt bevis talar för undantag för en av de två parterna. Annars gäller hadither som innehåller löften eller varningar alla, liksom verser som innehåller löften, varningar, befallningar eller förbud - de gäller alla.

Gud – den Lovprisade – skapade skapelsen för att de ska dyrka Honom, och sände sändebuden för detta syfte: för att förklara sanningen som de skapades för, vägleda till den, ge råd om den och förklara dess villkor och vad som är obligatoriskt i den. Sändebuden sändes för att förklara, klargöra, kalla, vägleda, befalla och förbjuda. Var och en av oss är skapad för att dyrka sin Herre – det vill säga ära Honom, lyda Honom, rätta sig efter Hans befallningar och hålla sig borta från Hans förbud. Såsom Han – den Lovprisade – sade: *”Jag har skapat de osynliga väsendena och människorna enbart för att de skall dyrka Mig”* [adh-Dhariyat: 56]. Vi är alltså skapade för att dyrka Gud allena. Hans dyrkan – den Lovprisade – är att vara uppriktig mot Honom i handlingen och ärlig i handlingen, med att utföra befallningarna och undvika förbuden. Denna dyrkan kallas att lyda Honom – den Lovprisade – och att utföra Hans befallning och hålla sig borta från Hans förbud kallas dyrkan, eftersom tjänaren utför den med underkastelse och ödmjukhet inför Gud – den Upphöjde och Mäktige. Dyrkan har sin rot i språket i ödmjukhet och underkastelse. Araberna säger: en vältrampade väg (tariq mu’abbad), det vill säga utjämnad och trampad av fötter. Och de säger: en tämjd kamel (ba’ir mu’abbad), det vill säga underkastad som har sadlats och lastats. Dyrkan är alltså att lyda Gud och Hans sändebud i underkastelse och ödmjukhet inför Honom, hålla sig inom Hans gränser, utföra Hans befallningar och undvika Hans förbud – den Upphöjde och Mäktige. Bland detta är bönen, som är den viktigaste av skyldigheterna och den mest betydelsefulla av plikterna efter de två vittnesbördets ord.

Det är alltså en skyldighet för alla muslimer – män och kvinnor – att bry sig om bönen och förrätta den som Gud föreskrivit, vid dess tider: Fajr (gryning), Dhuhr (middag), Asr (eftermiddag), Maghrib (solnedgång) och Isha (natt). Varje obligatorisk bön utförs i sin tid. Fajr består av två raka’at och utförs i sin tid efter gryningens inbrott och innan soluppgången. Det är inte tillåtet att skjuta upp den till soluppgången – detta är en allvarlig synd, en av hycklarnas handlingar och till och med otro och villoväg enligt en grupp lärda, såsom hadithen visar, som nämndes tidigare.

Det är rekommenderat att be två raka’at sunnabön (ratiba) innan den. Dhuhr består av fyra raka’at för den som befinner sig hemma. Männerna och kvinnorna ber den på samma sätt – fyra raka’at – och sitter efter de två första och läser at-Tahiyyat fram till shahada, sedan ber man välsignelser över profeten ﷺ och reser sig till den tredje. Likaså Asr och Isha – fyra raka’at såsom känt vid hemmavistelset. Vid resa bes de som tvåraka’at bön, såsom känt. Maghrib består av tre raka’at i sin tid efter solnedgången: man ber två raka’at, sitter och läser at-Tahiyyat fram till

shahada, ber välsignelser över profeten ﷺ och reser sig sedan till den tredje. Detta är välkänt.

Det är alltså en skyldighet för alla muslimer – män och kvinnor – att ta denna sak på allvar, bry sig om den och hålla fast vid dessa böner i deras tider, i lydnad mot Gud, i vördnad för Honom – den Lovprisade – i hopp om Hans belöning och i rädsla för Hans straff. Det är autentiskt återgivet från honom – frid vare med honom – det som tyder på att den som håller fast vid dessa fem böner i deras tider, Gud utplånar därigenom synder och sonar därigenom felsteg. Den som håller fast vid dessa fem böner i deras tider, utför dem rätt och förrättar dem som Gud föreskrivit – i lugn, ödmjukhet, utan brådska och utan att hacka sig igenom dem – dessa böner blir ett sonande för hans felsteg och en orsak till att hans synder utplånas. Profeten ﷺ liknade detta vid en bred flod – det vill säga stor – som en människa badar i fem gånger varje dag. Han sade: *”Återstår då något av smutsen?”* Följeslagarna svarade: *”Nej, Guds sändebud.”* Han sade: *”Så är det med de fem bönerna – Gud sonar genom dem synderna.”*

Du befinner dig alltså, du Guds tjänare, i en stor välsignelse när du håller fast vid de fem bönerna, bryr dig om dem, vänder dig till dem och ärar deras betydelse. De är ett sonande för felsteg, ett utplånande av synder och ett lyftande av grader. Frukta alltså Gud i detta och sträva efter att utföra dem i deras tider i grupp i Guds hus, som Gud föreskrivit. I hadithen från honom – frid vare med honom – sade han: *”Den som hör kallelsen men inte kommer, hans bön är ogiltig om han inte har ett giltigt skäl.”* Han – frid vare med honom – sade till en blind man som frågade honom: *”Guds sändebud, jag är en man vars hus ligger långt borta och jag har ingen ledare som passar mig – har jag tillåtelse att be hemma?”* Han sade: *”Hör du böneropet?”* Han sade: *”Ja.”* Han sade: *”Besvara det då.”* Hans ord ”besvara det” betyder: kom till bönen i moskén – trots att han var blind, bodde långt borta och inte hade någon ledare som passade honom. Och profeten ﷺ säger till honom: *”Hör du böneropet?”* Han sade: *”Ja.”* Han sade: *”Besvara det då.”* I en annan återberättelse sade han till honom: *”Jag finner ingen tillåtelse för dig.”*

Om den blinde mannen som bor långt borta och saknar en ledare som passar honom inte har tillåtelse att lämna gruppbönen – hur är det då med andra? Andra är i ännu högre grad skyldiga att delta, och det är obligatoriskt för dem att be med sina bröder i Guds hus. Det är autentiskt återgivet från honom – frid vare med honom – att han också sade: *”Den som håller fast vid bönen – den kommer att vara ett ljus, ett bevis och en räddning för honom på Domedagen. Den som inte håller fast vid den – han*

kommer inte att ha något ljus, inget bevis och ingen räddning, och han kommer på Domedagen att vara tillsammans med Faraos, Hamans, Qaruns och Ubayy ibn Khalaf."

Några av de lärda sade: Den som försummar bönen samlas med dessa förnekare av tron, eftersom om han försummar den till följd av strävan efter makt och positioner liknar han Faraos och kommer att vara med honom på Domedagen – må Gud bevara oss – i elden. Om han försummar den till följd av strävan efter tjänst och ministerpost liknar han Haman, Faraos minister, och samlas med honom på Domedagen – må Gud bevara oss från det. Om han försummar bönen till följd av strävan efter rikedom och begär liknar han Qarun, Israels barns köpman, vars rikedom och begär hindrade honom från att följa sanningen. Därför lät Gud marken svälja honom och hans hem. Om handel och affärsuppgörelser hindrar honom, liknar han Ubayy ibn Khalaf, en köpman bland Meckas förnekare av tron, och samlas med honom på Domedagen.

Det är alltså vår skyldighet – vi muslimer, männen och kvinnorna – att bry oss om denna bön, ära den som Gud ärat den, hålla fast vid den i deras tider i lydighet mot Gud, i vördnad för Honom – den Lovprisade – i hopp om Hans belöning, i rädsla för Hans straff, för att anta de troendes karaktärsdrag och för att vara på sin vakt mot hycklarnas karaktärsdrag.

Jag ber Gud – den Lovprisade – att vägleda oss och alla muslimer till det som behagar Honom, att förbättra våra hjärtan och handlingar och att välsigna oss med att hålla fast vid Hans religion och vid dessa fem böner i synnerhet – i deras tider och i grupp, som Gud föreskrivit. Vad gäller kvinnorna är det välkänt att deras bön i hemmet är bättre, ty det är närmre till avskildhet och längre från frestelse. Därför föreskrev Gud deras bön i hemmet. Det är männen som avses med att utföra den i grupp i Guds hus.

Må Guds frid och välsignelser vara över Hans tjänare och sändebud, vår profet Muhammad, och över hans familj, följeslagare och efterföljare i godhet.

Källa : <https://binbaz.org.sa/>